

τεντι και ευχαριστημενη και επιησαν τον μπαρο¹⁸/νοδαρηκο κατεπροστε αξηοπιστον μαρτιρον.

ΣΧΟΛΙΑ

Τὸ ἔγγραφο ἴσως δὲν εἶχε ἐφαρμογὴ ἀφοῦ λείπουν τὰ ὀνόματα τῶν μαρτύρων ποὺ θὰ βεβαίωναν τὴν συμφωνία. Παρόμοιο σὲ περιεχόμενο ἀλλὰ καὶ μὲ διαφορὲς στὶς λεπτομέρειες ἔχει σχολιασθεῖ στὴν ἴδια αὐτὴ σειρά.

Στιχ. 1. *χορηοστασκηνοπλοκατα*. Θέση κοντὰ στὰ Κουρκουμελᾶτα, σήμερα τοπωνύμιο.

2. *μαστρο Πιερου Ορφανου*. Τὸ ἐπίθετο εἶναι μὲ βεβαιότητα παλαιὸ στὴν Κεφαλονιά, ἀφοῦ σημειώνεται καὶ στὸ Πρακτικὸ τῆς Λατινικῆς Ἐπισκοπῆς τὸν ΙΓ' αἰώνα (Τζαννετάτου ὁ.π., σ. 76). Ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλο ἔγγραφο σύγχρονο μὲ τὸ σχολιαζόμενο ἔχει σημειωθεῖ ἔμπορος Ἰωάννης Ὀρφανός (Γ. Πεντόγαλου, ὁ.π., σ. 229). Τὸ ἐπίθετο ὑπάρχει μέχρι σήμερα.

Γιανουτζο Φαρακλου. Κατὰ τὸν Τσιτσέλη ἡ οἰκογένεια ἔρχεται στὴν Κεφαλονιά ἀπὸ τὴν Κορώνη ὅπου καὶ ἦταν γραμμένη στὶς εὐγενικὲς (Τσιτσέλη, ὁ.π., τόμος 1ος, σ. 774). Ἴσως ὁμοίως τὸ ἐπίθετο αὐτὸ νὰ σημαίνει προέλευση ἀπὸ τὸ χωριὸ Φαρακλᾶτα τὸ γνωστὸ χωριὸ τῆς περιοχῆς τῶν Ποταμιάνων. Τὸ ἐπίθετο Φαρακλὸς ὑπάρχει μέχρι σήμερα.

3. *Φιλινα*. Ὄνομα γυναικεῖο.

3/4. *Πιερου Λαγκουσι*. Τὸ ἐπίθετο ἀπὸ τὰ παλιότερα τοῦ νησιοῦ γνωστὸ ἀπὸ τὸν ΙΓ' αἰώνα. (Τζαννετάτου, ὁ.π., σ. 43). Τούτῃ ἡ μαρτυρία τοῦ ΙΣΤ' αἰώνα δείχνει τὴν συνέχεια τῆς οἰκογένειας, ποὺ ἀπαντᾷ καὶ τοὺς ἐπόμενους αἰῶνες (Τσιτσέλη, ὁ.π., σ. 287 - 289) ἀξιόλογη μέχρι σήμερα.

10. *ζαντζα*. Ἀπὸ τὸ *usanza* συνήθεια.

17. *κουτεντι*. Ἀπὸ τὸ *contento* εὐχαριστημένος.

15

Τ.Ι.Α.Κ., Ν.Α.Κ. Νοτάριος Καραντινὸς ἱερεὺς Γεώργιος 14 (Φ. Κ 30). Πρωτότυπο ἔγγραφο λυτὸ τοποθετημένο στὸ τέλος τοῦ μόνου βιβλίου του συμβολαίων.

1590 Ἀπριλίου 28.

Περιγραφὴ ἔγγραφου: Χαρτὶ ὑποκίτρινο, μεσαίου πάχους καὶ διαστάσεων σὲ χιλιοστὰ 215 X 300. Δίφυλλο. Μελάνι μαῦρο. Κατάσταση διατηρήσεως καλή. Τὸ κείμενο ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ νοτάριου καὶ ἱερέα Γεώργιου Καραντινοῦ εἶναι γραμμένο στὴν πρώτη σελίδα (φ1r) καὶ συνεχίζει στὴ δεύτερη (φ1v).

Περὶ ληψῆς: Στὸ σπῖτι τοῦ Φαμπρίτζιου Μάνεση στὸ προάστειο τοῦ Κάστρου μπροστὰ στὸ νοτάριο (Καραντινὸ) παρουσιάζονται ἡ Μάρω Μαυροκεφάλαινα,

χήρα τοῦ Βασίλη Ξένου ἀπὸ τὰ Ζῶλα τῆς Θηνιάς καὶ ἡ Μάρω χήρα τοῦ Ἰακώβου Κουλουμπῆ. Οἱ δύο πάρα πανω ἤλθαν σὲ συμφωνία μεταξὺ τους ρυθμίζοντας πρόβλημα σχετικὸ μὲ τὰ παιδιὰ τους. Συγκεκριμένα ὁ γιὸς τῆς πρώτης ὁ Σταμάτης Ξένος βρῆκε τὴν θυγατέρα τῆς χήρας τοῦ Ἰακώβου Κουλουμπῆ ὀνομαζόμενη Δρόσω ἐκεῖ πού ἐργαζόταν καὶ τὴν ἐβίασε. Ἐπειδὴ ἡ ἀλήθεια τοῦ περιστατικοῦ γίνεται παραδεκτὴ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη ἀποφασίζουν γιὰ νὰ μὴν ὑπάρξουν προβλήματα καὶ διενέξεις μεταξὺ τους νὰ παντρέψῃ ἡ Μάρω Μαυροκεφάλαινα τὸ γιό της μὲ τὴν πάρα πάνω Δρόσω συμφωνοῦν μὲ τοὺς κανόνες τῆς ἐκκλησίας, καὶ νὰ ζήσουν ἀγαπημένα. Ἡ Μάρω Μαυροκεφάλαινα τάζει μὲ θέλημά της ἀντιπροίκι στὴν πάρα πάνω Δρόσω ἕκατὸ τσεκίνια στὴν τιμὴ πού ἔχουν τὴν ἡμέρα τῆς συμφωνίας πού μπορεῖ νὰ τὰ παίρνῃ ἀπὸ τὴν προίκα τῆς πάρα πάνω Μάρως, ἡ Δρόσω, ἐφ' ὅσον μπεῖ στὴ μέση ὅποιοδῆποτε γεγονὸς πού νὰ διαλύσῃ τὸ γάμο. Ἐγγυητὲς στὰ πάρα πάνω μπαίνουν καὶ οἱ Στέφος Ξένος καὶ Σταμάτης Πετρικός. Μάρτυρες στὴν πάρα πάνω συμφωνία εἶναι παρόντες ὁ μισὲρ Τζουάννες Δελλαπόρτας, ὁ μισὲρ Σταματέλος Γριπιότης, ὁ μισὲρ Ματίος Πελεκούδης καὶ ὁ κυρ Ἰωάννης Ἀπέργης πού ὑπογράφουν οἱ ἴδιοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν τελευταῖο πού εἶναι ἀγράμματος καὶ ὑπογράφει γι' αὐτὸν ὁ Ματίος Πελεκούδης.

Τὸ κείμενο τοῦ ἐγγράφου :

αφῆ. ἡμερᾶ ΚΗ, τοῦ Ἀπριλίου μινος. Ἐν τὸ ἐξόπενργο τοῦ Κάστρου τῆς Κεφαλινί(ας), εν τοι οικί(α)² / του μ(ισερ) Φαπριτζιου Μα(ρε)σι. Ἐνεφανήσθησαν ἐνόπι(ον) ἐμοῦ νοταρίου καὶ τὸν κατοθεν³ / γεγραμένον μαρτύρ(ων) η κυρα Μάρο Μαυροκεφαλενα σιβία του ποτ(ἐ) Βασίλη Ξένου⁴ / ἀπὸ τὸ ἐν μέρος κατικη εἰς το μέρος τῆς Θινί(ας) απο τα Ζόλα. Καὶ απο το ἕτερον μέρος⁵ / ἡ κηρα Μάρο σιβία τοῦ ποτ(ἐ) Ἰάκοβου Κουλουμπῆ. Τὰ αὐτὰ μέρη εσιγηρη⁶ /σαν ἀναμεσον τους, πρὸς τα πεδιά τους. Ἦγουν ὁ υἱὸς τῆς προηορίμένης⁷ / κηρα Μάρος Μαυροκεφαλένας λεγάμενος Σταματης Ξένος υἱὸς του ποτ(ἐ)⁸ / Βασιλ(η) Ξένου, ὑπίγε καὶ ἤβρε τὴν θυγατέρα της ριθ(είσης) κηρα Μάρος⁹ / σιβί(ας) του ποτ(ἐ) Ἰάκουβου Κουλουμπῆ λεγαμενη Δρόσο εἰς ἐδουληά της¹⁰ / ὅπου ἦτον ἡ αὐτὴ Δρόσ(ω) καὶ εστασιναρισε τὴν καὶ ἔκαμε με ταὐτήν ὁ¹¹ / αὐτὸς ριθ(εῖ)ς Σταματης Ξένος. Καὶ ἐπιδ(ῆ) ἐσιγίρισε καὶ ἔγινε τὸ αυτο τὸ πραμ(α)¹² / ἦγουν το στασιναμέντο, τὴν σύμερον ὁμοφονοῦν, τὰ ἀνοθ(ε) μερη τὰ ¹³ / ἀναγεγραμένα καὶ καταπατοῦν τὸν διάβολον να μην δεν συγί¹⁴ / ρουν καὶ ἄλλα περισσότερα ἀναμέσον τους πεύτουν εἰς ἐκαλοσύ(νη)¹⁵ / καὶ ὁμοφονήα ὅτι νὰ λάβῃ καὶ παρη τὴν αὐτην ἀναγεγραμένη Δρόσο¹⁶ / διάνήφη της ἡ αὐτ(ῆ) προγεγραμενη κηρα Μάρο Μαυροκεφαλένα εἰς¹⁷ / αὐτὸν τὸν υἱόν της τὸν ἀναγεγραμενον Σταμάτ(η) ἐπιδὶ και αὐτὸς ἔκα¹⁸ / με τὸ αὐτ(ὸ) στασιναμέντο εἰς τὴν αὐτήν Δρόσ(ω) καὶ νὰ τὴν πάρῃ καὶ νὰ τὴν ἔχῃ¹⁹ / η αὐτ(ῆ) πεθερα δια νίφ(η)

καὶ ὁ αὐτὸς υἱὸς τῆς δια γινεκα του καὶ στεφανοτη²⁰/κη του ὅς καθὼς ἡ θεὴ καὶ ἱερῇ νομῇ διακελέβουν. Νὰ μὴν τὴν ἑκατη²¹/χήσι μήτ(ε) δια καλὴ μήτ(ε) δια καλή-
τερη μόνον να ἦνε αγαπιμένη καὶ ²²/ἡρινεμένη ὅς τα αγαπιμενα ανδρόγενα. Ομῖος
παρ(οῦσα) σοματηκὸς²³/ ἡ αὐτ(ή) προήριμένη κηρὰ Μάρο μ(ήτ)ηρ τοῦ αὐτοῦ
ριθ(εντος) Σταμάτ(η) μὲ ἡδιά²⁴/τῆς βουλῆς καὶ γνώμης τάξῃ τῆς αὐτῆς Δρόσος
ἡγουν τῆς νήμφης τῆς²⁵/ δι ἀντήρηκο εκατο τζεκήνια εἰς μονεδα ὅς καθὼς τρεχη
τὸ τζε(κι)²⁶/ρη τὴν σύμερον καὶ αὐτα τα ἑκατο τζεκίγια, τὰ ταξῇ ἡ αὐτ(ή) κηρὰ²⁷/
Μαρο να πιάνοντ(αι) ἀπὸ τὸ προηκὸ τῆς καὶ αὐτ(ὰ) να ἦνε τα τζεκίγια²⁸/ να ἦνε
εἰς ἐξουσίαν τῆς αὐτῆς Δρόσος. Καὶ ἂν ἤθελε τραβινιῆρη τιβο²⁹/τεσ ἀπὸ τὸν Θ(εό)ν ἡ
καὶ ἀπο ἄλλο ὁποῦ ὁ Θ(εός) να μὴν το δοσι να ὑμπο³⁰/ρη να τα λαμβάνη ἡ αὐτὴ Δρόσο
τὰ αὐτὰ ἑκατὼ τζεκήνια χορησ³¹/ λόγον καὶ κρήσεος. Ὅμῖος παρ(ὼν) σοματικὸς
ὁ κῦρ Στέφος ὁ Ξενος³²/ καὶ κῦρ Γαληᾶτζος Πετρηκὸς ἐμπένουν λαουδαδούρη
ἡσόλητο³³/ εἰς τὰ ἑκατὼ τζεκενηα προμετάροντας αὐτ(οῖ) σοματηκος καὶ τὰ³⁴/
καλὰ τουσ κηνητα καὶ ἀκίρητα, παρόντα καὶ μέλοντα γενέσθ(αι)³⁵/. Καὶ οὗτος
ἐπίησαν τὰ ἀνοθε ||μέρι|| καὶ ἔμηναν εὐχαριστιμενη. Ὑπο μαρ³⁶/τυρί(ας) ἀξιο-
πίστον ἀρχόντον μαρτυρον μ(ισερ) Ντζουνάνε Δελαπόρτ(α)³⁷/ μ(ισερ) Σταματέλου
Γρηπιότι μ(ισερ) Ματίου Πελεκούδη καὶ κῦρ Ιω(αννη)³⁸/ Ἀπέργη οἱ ὀπίη θέ-
λουν ὑπογράψη [μὲ] τὸ ἰδιό τους [χέρι].

³⁹/Ἐγὼ Τζουνάντες Δελλαπορτας μαρτιρο τα ανοθε κε υπογραφα.

-φ1^v -⁴⁰/ Ἐγὼ Σταματέλος Γρηπιότας μαρτηρο τα ανοθε καὶ υπογραφα.

⁴¹/Ἐγὼ Ματιὸς Πελεκούδισ μαρτιρο τα οπισθε και υπογραφα.

⁴²/Ομῖος υπογραφο καὶ γηα τον Ηοανη τον Απεργι που⁴³/ δεν ηξερη.

ΣΧΟΛΙΑ

Τὸ ἔγγραφο λυτὸ ἔχει ἀντιγραφεῖ στὸ βιβλίο συμβολαίων τοῦ ἰδίου νοτάριου
σὲ φ37^v. Ἐδῶ ἡ μεταγραφὴ ἐγίνε ἀπὸ τὸ λυτὸ ποὺ εἶναι καὶ τὸ πρωτότυπο.

Στιχ. 1. ε ξ ο π ο υ ρ γ ο τ ο ὕ Κ ά σ τ ρ ο υ τ ῆ ς Κ ε φ α λ ι ν ί α ς. Ἦταν
ὁ συνοικισμὸς ἔξω ἀπὸ τὰ τεῖχη ὅπου κατοικοῦσαν οἱ εὐγενεῖς τοῦ Συμβουλίου τῆς
Κοινότητος ἀλλὰ ἐπίσης καὶ ἄλλοι κάτοικοι. Ἀκόμῃ ἐκκλησίαις, ξενῶνες κ.ἄ (Τσι-
τσέλη, ὁ.π., σ. 888).

3. Μ α ρ ο Μ α υ ρ ο κ ε φ α λ ε ν α. Τὸ ἐπίθετο ἀπαντᾷ στὴν Ἑρῖσο σήμερα.
Πιθανότατα ἀπὸ ἐκεῖ ἡ καταγωγὴ τῆς.

Β α σ ι λ η Ξ ε ν ο υ. Τὸ ἐπίθετο Ξένος ὑπάρχει μέχρι σήμερα στὸ χωριὸ Ζῶλα
τῆς Θηνιάς.

5. Ἰ ά κ ο β ο υ Κ ο υ λ ο υ μ π ῆ. Ἡ οἰκογένεια γνωστὴ στὴν Παλικὴ ἀπὸ
ἄλλες πηγές (Γ. Πεντόγαλου, Ἡλίας ἡ Λέος Μόσχος Ἀγιογράφος στὶς ἐκκλησίαις

«'Ανάληψη» καὶ «Παντοκράτορας» στὸ Λιζοῦρι (1664 - 1665) «Παρνασσός», τόμος ΙΣΤ' (1974), σ. 42 - 43), φαίνεται πὼς ἦλθε στὴ Κεφαλονιά ἀπὸ τὴν Κρήτη (Τσιτσέλη, ὅ.π., σ. 275). Σήμερα ὑπάρχει ἀκόμη πολυάνθρωπη στὴ Θηνιά καὶ μάλιστα στὸ χωριὸ Νίφι.

10. ε σ τ α σ ι ν α ρ ι σ ε. 'Απὸ τὸ assassinare φθείρω. Στὰ 'Εφτάνησα χρησιμοποιοῦνται μέχρι σήμερα οἱ ὅροι στασίνο=ἐκβιασμός καὶ στασινάρω=ληστεύω, πιέζω, ἐκβιάζω (Ζώη, ὅ.π., τόμος Β', σ. 443).

11. ε σ ι γ ῖ ρ ι σ ε. 'Εδῶ τὸ συγυρίζω ὅχι μὲ τὴν ἔννοια τοῦ «διευθετῶ» ὅπως πάρα πάνω σὲ στίχο 5/6, ἀλλὰ μὲ τὴν ἔννοια βλαβερῆς ἐπιδράσεως σ' αὐτὸν ποὺ ἔπαθε ἢ θὰ πάθῃ «συγύρισμα» (Ζώη, ὅ.π., σ. 452).

12. σ τ α σ ι ν α μ ἔ ν τ ο. 'Απὸ τὴν ἴδια ρίζα ὅπως καὶ τὸ «εστασινάρισε». 'Εδῶ ἀντιστοιχεῖ στὸ «φθορά».

14. σ υ γ ῖ ρ ο υ ν. 'Απὸ τὸ συγυρίζω καὶ αὐτό. Καὶ ἐδῶ μὲ τὴν ἔννοια βλαβερῆς ἐπιδράσεως.

21. ε κ α τ η χ η σ ι. 'Απὸ τὸ κατηγάω συμβουλεύω, προτρέπω (Ζώη, ὅ.π., σ. 202).

25. α ν τ ῆ π ρ η κ ο. Δῶρο τοῦ γαμπροῦ σὲ ἄπροιχη νύφη (Ζώη, ὅ.π., σ. 42) 'Εδῶ τὸ δῶρο κάνει ἡ μητέρα τοῦ γαμπροῦ. Γιά τὸ ἀντίπροιχο βλέπε καὶ 'Ιόνιο Πολιτικὸ Κώδικα (τὸ ἄρθρο 1351), ποὺ φυσικὰ ἀλλοιῶς ὀρίζει τὸ ἀντιπρόιχι.

τ ζ ε κ ῆ ν ι α. Χρυσὸ βενετσιάνικο νόμισμα ποὺ ἀντιστοιχοῦσε περίπου σὲ 3 δουκάτα ἢ σὲ 48 βενετσιάνικες λίτρες (Ζώη, ὅ.π., τόμος Α', σ. 480).

28. τ ρ α β ι ν ι ἔ ρ η. 'Απὸ τὸ intravvenire=παρεμβαίνω.

32. λ α ο υ δ α δ ο υ ρ η. 'Απὸ τὸ λαουδάρω=ἐπιδοκιμάζω, ἐγκρίνω (Ζώη, ὅ.π., τόμος Β', σ. 242).

η σ ὀ λ η τ ο. 'Απὸ τὸ insolidum ἢ τὸ insoluto = ἀδιαλύτως, ἀμοιβαίως.

35. π ρ ε μ ε τ ᾶ ρ ο ν τ α ς. 'Απὸ τὸ promettere=ὑπόσχομαι.

36. μ ι σ ἔ ρ Ν τ ζ ο υ ᾶ ν ε Δ ε λ α π ὀ ρ τ α. 'Η οἰκογένεια φαίνεται πὼς ἔρχεται ἀπὸ τὴν Κρήτη στὴν Κεφαλονιά ἀφοῦ τὸ 1339 σημειώνεται ἐπίθετο Δελλαπόρτας στὰ Χανιά (Σ. Θεοτόκη, Μνημεῖα 'Ελληνικῆς ἱστορίας, ἔκδοση 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν, τόμος Β', τεῦχος Ι, σ. 181). Πότε ἀκριβῶς δὲν εἶναι γνωστό. Πάντως ὁμως πρὶν ἀπὸ τὴν βενετσιάνικη κατάκτηση ἀφοῦ τὸ 1526 ὑπάρχει κι' ὅλας στὴν Παλικὴ πρωτοπαπᾶς Δελλαπόρτας (Τσιτσέλη, ὅ.π., σ. 91). "Άλλοι θέλουν τόπο καταγωγῆς τὸ Σαλέρνο ἢ τουλάχιστον τὴν Κέρκυρα (Τσιτσέλη, ὅ.π.,). Γραμμένη πρώϊμα στὶς εὐγενικὲς τοῦ νησιοῦ ἔδωσε σειρὰ ἀξιόλογους ἀνθρώπους στὶς ἐπιστῆμες καὶ τὰ γράμματα (Τσιτσέλη, ὅ.π., σ. 87 - 93) μέχρι καὶ σήμερα.

37. μ ι σ ἔ ρ Σ τ α μ α τ ἔ λ ο υ Γ ρ η π ι ὀ τ ι. Εἶναι ἡ παλαιότερη μαρτυρία

πού σημειώνεται για την οίκογένεια αυτή στην Κεφαλονιά. Δεν υπάρχει σήμερα.

μ ι σ έ ρ Μ α τ ί ο υ Π ε λ ε κ ο ύ δ η. Τοῦτος ὁ Ματίος (Ματθαῖος) εἶναι ὁ παλαιότερος γνωστός μετὰ τὸ ἐπίθετο αὐτὸ στην Κεφαλονιά. Οἰκογένεια Πελεκούδη δὲν υπάρχει σήμερα στὸ νησί.

37/38. κ ὺ ρ Ι ω α ν ν η ᾿Α π ε ρ γ η. Τὸ ἐπίθετο ᾿Απέργης, πού υπάρχει μέχρι σήμερα στὸ χωριὸ Ζῶλα τῆς Θηνιάς ἀλλὰ καὶ στὴν ἄλλη Κεφαλονιά, σημειώνεται. ἐδῶ πρώτη φορά. Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ κείμενο πού ἀκολουθεῖ εἶναι ἀγράμματος.

16

Τ.Ι.Α.Κ., Ν.Α.Κ., Νοτάριος Καραντινὸς ἱερεὺς Γεώργιος 14 (Φ.Κ. 30). Πρωτότυπα ἔγγραφα σὲ ἐνιαῖο δίφυλλο λυτὸ τοποθετημένον μεταξὺ τῶν φύλλων 46^v καὶ 47^r τοῦ μόνου βιβλίου του συμβολαίων.

1590 ᾿Ιουνίου 29.

1591 ᾿Απριλίου 17.

1593 Σεπτεμβρίου 21.

Π ε ρ ι γ ρ α φ ῆ ἔ γ γ ρ ά φ ω ν : Χαρτὶ ὑποκίτρινο μεσαίου πάχους καὶ διαστάσεων σὲ χιλιοστὰ 210 X 300. Δίφυλλο με κομμένο ἀπὸ τὸ πρῶτο φύλλο, κάθετο κομμάτι, πλάτους 10 χιλιοστῶν. Κατάσταση διατηρήσεως καλή. Τὰ κείμενα τῶν ἐγγράφων στὸ φ1^r, 1^v καὶ 2^v. Διπλωμένο τρεῖς φορές κάθετα. Φθορὰ στὶς δεξιὰς παρυφές.

Τὸ κείμενο τοῦ 1590 γραμμένο με καστανὸ μελάνι πιθανότατα ἀπὸ τὸν πνευματικὸ Παῦλο ᾿Αρδαβάνη πού ὑπογραφή του αὐτόγραφη υπάρχει στὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου. Μετὰ τὸ ἴδιο μελάνι γραμμένη καὶ ἡ ἐνδιάμεση στὸ κείμενο τοῦ ἐγγράφου δωρεὰ τοῦ Νικολάου Πεκυτόρου «βισκόντε» πιθανότατα μετὰ τὸ χέρι του.

Τὸ κείμενο τοῦ 1591 εἶναι γραμμένο με καστανόμαυρο μελάνι ἀπὸ τὸν νοτάριο καὶ ἱερέα Γεώργιο Καραντινό.

Ἡ σημείωση τοῦ 1593 εἶναι γραμμένη με καστανὸ μελάνι ἀπὸ ἄγνωστο χέρι. Ἄλλο ἐπίσης χέρι ἔχει σημειώσει τὸ ἐπίγραμμα σὲ φ2^v «ἄρεσκία, μ(ισέρ) Νετουλου Τηπαλδου».

Π ε ρ ί λ η ψ η : Στὶς 29/6/1590 ὁ Σταμάτης Βολτέρας παντρεύει τὴν ἐγγονή του ᾿Αννα, θυγατέρα τοῦ γιοῦ του Θεόδωρου, μετὰ τὸν γιό τοῦ μισέρ Παύλου Τυπάλδου ὀνομαζόμενο Λέντουλο καὶ τῆς τάζει γιὰ προίκα σὲ μετρητὰ 200 δουκάτα σὲ ἀσῆμι καὶ χρυσάφι, 70 δουκάτα σὲ ρουχισμό ὕστερα ἀπὸ ἐκτίμησή του, 400 δουκάτα καὶ χωράφια ιδιόκτητα του στὴν Ἐρισσο περίπου 15 βατσελιῶν μετὰ ὅλα τὰ δικαιώματά του τὰ ὅποια ὅλα αὐτὰ χρωστᾷ νὰ δώσει ὅταν γίνη ὁ γάμος. Μετὰ τὴν ὑπογραφή του πού ἀκολουθεῖ βεβαιώνει τὰ πάρα πάνω, ἐνῶ ὁ παρὼν ὑποκόμης Νικολὸς Πεκυτόρος κουνιάδος τοῦ γαμπροῦ, δέχεται γιὰ λογαριασμό του καὶ γιὰ λογαριασμό τοῦ πεθεροῦ